

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Jitky Zavřelové a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci **žalobce: P. H.**, bytem x, zastoupen JUDr. Bc. Petrem Mošnou, advokátem se sídlem Na Kovárně 472/8, Praha 10, proti **žalovanému: Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Nymburk**, se sídlem Palackého třída 54/255, Nymburk, o žalobě proti nezákonnému zásahu

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Bc. Petru Mošnovi, advokátovi, se určuje odměna za zastupování v celkové výši 20.400,- Kč, ze které mu bude z účtu Krajského soudu v Praze vyplacena částka ve výši 10.200- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- IV. **Česká republika – Krajský soud v Praze nemá právo na náhradu nákladů řízení, které platila za žalobce.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 15. 7. 2015, upřesněnou na základě výzvy soudu doplňujícími podáními ze dne 19. 10. 2015 a ze dne 27. 10. 2015, se žalobce domáhá určení, že žalovaný je povinen zdržet se nezákonného zásahu do práv žalobce a k žádosti žalobce ze dne 12. 4. 2015 zapsat poznámku spornosti ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), a to k pozemku

parc. č. st. x, se stavbou rodinného domu č. p. x, pozemku parc. č. x a pozemku parc. č. st. x se stavbou technické vybavenosti bez č. p., vše v k. ú. O., obec O., okr. Nymburk. Žádost o zápis poznámky spornosti dokládá skutečností, že již od 2. 12. 2003 je u Okresního soudu v Nymburce vedeno pod sp. zn. 8 C 1245/2003 řízení o žalobě na určení vlastnictví ke shora uvedeným nemovitostem.

Žalovaný uvedenou žádost vyřídil sdělením ze dne 28. 4. 2015, č. j. Z-2480/2015-208, ve kterém žalobce informoval o tom, že je třeba doložit žalobní návrh s podacím razítkem soudu, což žalobce dle žalovaného dosud neučinil. Žalobce je však přesvědčen o důvodnosti jeho žádosti o zápis poznámky spornosti. Nezákonný zásah spatřuje žalobce v tom, že žalovaný u nemovitých věcí evidovaných na LV č. x a x v k. ú. O. neprovedl zápis poznámky spornosti. Jelikož žalobce má důvodnou obavu, že ačkoli u Okresního soudu v Nymburce probíhá řízení o určení vlastnického práva k nemovitým věcem vedených žalovaným na LV x a x, absence poznámky na těchto LV umožňuje současným vlastníkům s předmětnými nemovitými věcmi neomezeně disponovat, čímž žalobci hrozí vážná újma. Žalobce proto navrhl, aby soud svým rozhodnutím určil, že žalovaný je povinen se zdržet nezákonného zásahu do práv žalobce a poznámku spornosti zapsat.

Krajský soud v Praze posoudil žalobu jako opožděnou, a proto postupoval dle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a svým usnesením ze dne 30. 10. 2015, č. j. 47 A 12/2015 - 55, žalobu odmítl. Usnesení o odmítnutí žaloby však bylo ke kasační stížnosti žalobce zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2016, č. j. 7 As 290/2015 – 19, (dále jen „zrušovací rozsudek“) a věc byla Krajskému soudu v Praze vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Praze, vázán ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. právním názorem vysloveným ve zrušovacím rozsudku o včasnosti žaloby, pokračoval v řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě předestřel aktuální právní úpravu zápisu poznámek spornosti, přičemž shledal, že žalobcem předložené listiny nesplňovaly formální ani obsahové náležitosti, pro které by žalovaný byl povinen vyhovět žádosti žalobce. Z předložených listin navíc plyne, že žalobcem podaná určovací žaloba byla civilními soudy pravomocně odmítnuta, čili i kdyby tyto listiny splňovaly všechny formální a obsahové náležitosti, mohly by nanejvýš odůvodňovat provedení výmazu poznámky spornosti, nikoli však její zápis. S odkazem na komentář k občanskému zákoníku a judikaturu civilních soudů žalovaný dále konstatoval, že podmínka pro zápis poznámky spornosti dle § 24 odst. 1 věty první katastrálního zákona není splněna v případech, kdy z navrhovatelem předložených listin vyplývá, že se civilní soudy odmítly jeho žalobou věcně zabývat a pravomocně ji odmítnout. Situace navrhovatele je stejná, jakoby žádnou určovací žalobu nepodal. Naopak by bylo absurdní, aby katastrální úřad mohl za účelem vyznačení poznámky spornosti přihlížet k žalobě, ke které odmítly přihlížet civilní soudy. K žalobcem zmiňované žalobě pro zmatečnost žalovaný uvedl, že případné vyhovění této žalobě může vyústit nanejvýš ve zrušení napadených usnesení civilních soudů o odmítnutí určovací žaloby, čímž by se ovšem na stavu zápisu věcných práv v katastru nic nezměnilo, navíc takové soudní rozhodnutí by nebylo ani vkladovou listinou. Zrušovací rozhodnutí soudu by mohlo být vkladovou listinou leda v případě, že by zrušovalo rozhodnutí meritorní, které by navíc samo bylo vkladovou listinou, avšak v souzené věci bylo žalobou pro zmatečnost napadeno rozhodnutí procesní, které ani vkladovou listinou být nemůže. Podmínky pro zápis poznámky spornosti dle § 24 odst. 1 věty první katastrálního zákona tedy nebyly splněny. Dle žalovaného nebyly splněny rovněž podmínky pro zápis poznámky spornosti dle § 24 odst. 1 věty druhé katastrálního

zákona, neboť žalobce ve své žalobě nezmínil žádný konkrétní zápis, který byl v minulosti do katastru proveden a kterým by byl dotčen ve svém věcném právu. Žalobce totiž nikdy nebyl evidován jako vlastník dotčených nemovitostí, tudíž nemohl být žádným způsobem objektivně dotčen. Žalobcův návrh by navíc musel obsahovat tvrzení, proč byla změna zápisu právně bezdůvodná, což by bylo např. v situaci, když by údaj o žalobci byl na základě podvržené listiny vymazán z katastru; nic takového však tvrzeno nebylo. K dané problematice žalovaný v podrobnostech odkázal na metodické pokyny vydané v rámci resortu zeměměřických a katastrálních orgánů. Žalovaný dále popřel tvrzení žalobce, že by poznámka spornosti byla v katastru nejprve vyznačena a následně z něj byla odstraněna. Dle žalovaného došlo na straně žalobce k záměně pojmů vyznačení „poznámky“ a vyznačení „plomby“, což jsou zápisy odlišného účelu. V závěru vyjádření žalovaný zdůraznil, že provádění zápisů je ve výlučné pravomoci orgánů zeměměřické a katastrální správy, jejichž činnost nemůže soud nahrazovat. Z tohoto důvodu žalovaný navrhl, aby s ohledem na použitý žalobní petit (uložit povinnost provést zápis poznámky spornosti) soud žalobu primárně odmítl pro zjevně neodstranitelný nedostatek podmínek řízení. Eventuálně pak žádal, aby soud v případě věcného projednání žalobu zamítl jako nedůvodnou.

V replice a jejím doplňku žalobce setrval na svých tvrzeních obsažených v žalobě a jejích doplňcích, a to včetně popisu pochybení a protiprávního jednání žalovaného.

Z předloženého správního spisu soud zjistil následující relevantní skutečnosti.

Dne 13. 4. 2015 byla žalovanému doručena žádost žalobce ze dne 12. 4. 2015 o vyznačení poznámky spornosti podle § 24 katastrálního zákona. V žádosti žalobce uvedl, že v důsledku trestné činnosti J. a řady dalších osob jsou dotčeny nemovitosti v protiprávním držení J. a J. D., proti nimž zahájil soudní spor. Žalobce k žádosti přiložil řadu písemností vydaných Vrchním soudem v Praze, Krajským soudem v Praze a Okresním soudem v Nymburce, a spolu s tím i kopie částí svých podání (zpravidla prvních stran), která k uvedeným soudům učinil. Z obsahu těchto písemností lze dovodit, že žalobce podal u Okresního soudu v Nymburce žalobu proti J. a J.D. na určení vlastnického práva, přičemž tato žaloba byla usnesením uvedeného soudu ze dne 4. 11. 2009, č. j. 8 C 1245/2003 – 410, odmítnuta, proti čemuž se žalobce bránil odvoláním, které však bylo usnesením Krajského soudu v Praze (rozhodujícím z pozice soudu civilního) ze dne 11. 5. 2010, č. j. 25 Co 148/2010 - 494, zamítnuto. Usnesení obou soudů žalobce napadl žalobou pro zmatečnost, kterou však Krajský soud v Praze svým usnesením ze dne 21. 10. 2010, č. j. 25 Co 148/2010-MOP - 91, zamítl, a následné odvolání žalobce proti tomuto usnesení bylo v rozsahu věci samé zamítnuto usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 12. 2014, č. j. 4 Co 61/2014 - 149.

Na shora specifikovanou žádost odpověděl žalovaný sdělením ze dne 28. 4. 2015, že pro provedení zápisu poznámky spornosti musí žadatel prokázat uplatnění práva u soudu, a to tak, že katastrálnímu úřadu předloží originál nebo úředně ověřenou kopii žalobního návrhu opatřeného razítkem soudu. Na toto sdělení reagoval žalobce podáním ze dne 13. 5. 2015, v němž vyjádřil zásadní nesouhlas s postupem žalovaného, neboť měl za to, že vše potřebné pro zápis poznámky spornosti doložil. Podobně se žalobce vyjádřil i ve svém navazujícím podání ze dne 15. 5. 2015, k němuž připojil většinu písemností soudů přiložených již ke své první žádosti. Na tato sdělení žalobce reagoval sdělením ze dne 9. 6. 2015, v němž jednak konstatoval, že opětovně přiložené písemnosti neobsahují ověřené razítko soudu, dále žalobci vysvětlil, že jím předložené listiny kvalifikovaným způsobem neprokazují vedení soudního řízení o určení vlastnického práva, neboť jím podaná určovací žaloba byla pravomocně

odmítnuta, a nakonec jej poučil, že jen v případě zrušení pravomocného usnesení o odmítnutí žaloby by bylo možno tvrdit, že probíhá řízení o žalobě na určení vlastnického práva a že je možno vyznačit poznámku spornosti. Navazujícím sdělením ze dne 25. 6. 2015 žalovaný žalobci oznámil, že z důvodů nedoložení potřebných listin bylo řízení o jeho žádosti ukončeno. Na toto sdělení žalobce reagoval řadou podání stížnostního charakteru, v nichž namítal nesouhlas s postupem žalovaného, jemuž současně začal vytýkat podíl na trestné činnosti a nekompetentnost jeho pracovníků. Žalovaný na tato podání odpověděl písemností ze dne 16. 7. 2015, ve které shrnul průběh vyřizování žádosti žalobce a setrval na svém dosavadním závěru, že předmětná žádost neobsahovala příslušné podklady a nebylo jí možno vyhovět. V návaznosti na to žalobce podal zásahovou žalobu projednávanou nyní zdejším soudem.

Vzhledem k tomu, že žaloba byla (jak dovodil Nejvyšší správní soud) podána včas a soud neshledal žádné důvody svědčící o její nepřípustnosti, přistoupil k posouzení důvodnosti žaloby. Ve věci rozhodl bez jednání, neboť žalobce s takovým postupem soudu vyslovil souhlas a žalovaný se v poskytnuté lhůtě nevyjádřil, proto lze jeho souhlas s ohledem na § 51 odst. 1 s. ř. s. považovat za konkludentně udělený.

K vyjádření žalovaného, že soud by měl žalobu odmítnout pro nedostatek podmínek řízení, neboť provádění zápisů je výlučnou pravomocí žalovaného, do které soud nemůže zasahovat, soud poznamenává, že ačkoli se v případě provedení nebo neprovedení zápisu do katastru nemovitostí nejedná o rozhodnutí přezkoumatelné ve správním soudnictví podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s., lze se soudního přezkumu takového postupu správního orgánu domáhat prostřednictvím zásahové žaloby (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 – 98).

Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.

Soud o žalobě uvážil následovně:

Předně konstatuje, že podle ustálené judikatury (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014 – 53, a v něm odkazované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 - 98) není provedení či neprovedení zápisu údajů o právních vztazích a jiných údajů do katastru nemovitostí trvajícím zásahem, nýbrž zásahem jednorázovým s trvajícím důsledkem. Závěry týkající se zápisů do katastru nemovitostí formou záznamu lze s ohledem na zrušovací rozsudek, který vychází z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2012, č. j. 4 Aps 4/2011 – 68, vztáhnout i na projednávanou věc, v níž je předmětem žaloby zápis poznámky spornosti do katastru nemovitostí. Při zápisu poznámky totiž katastrální úřad postupuje přiměřeně jako při zápisu záznamu.

Soud tedy v daném případě, kdy trvá důsledek zásahu, neboť poznámka spornosti nebyla zapsána, musel předně zkoumat, zda důvody, pro které žalovaný poznámku spornosti neprovedl, obstojí.

V tomto ohledu se soud ztotožňuje s tvrzením žalovaného, že žalobcem předložené doklady neodůvodňují provedení zápisu poznámky spornosti do katastru nemovitostí. Žalobce doloženými podklady pouze osvědčil, že jím podaná žaloba na určení vlastnického práva k nemovité věci byla civilním soudem pravomocně odmítnuta. Je-li podmínkou pro vyhovění návrhu na zápis poznámky spornosti dle § 24 katastrálního zákona, aby žalobce prokázal, že své právo kvalifikovaně uplatnil u soudu, není tato podmínka splněna, pokud z žalobcem předložených listin vyplývá, že se soud odmítl jeho žalobou věcně zabývat a pravomocně ji odmítl dle § 114 odst. 2 ve spojení s § 43 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“). Je zřejmé, že nastala procesní situace, jako kdyby žalobce určovací žalobu vůbec nepodal. Na tom nic nemění ani žalobcem podaná žaloba pro zmatečnost, protože samotnou žalobou pro zmatečnost se ani v případě úspěchu nedocílí odstranění nesouladu zápisu se skutečným stavem, a to konkrétně ani v případě, kdy žaloba pro zmatečnost směřuje proti usnesení, kterým byla odmítnuta žaloba na určení vlastnického práva. Soud má stejně jako žalovaný za to, že pokud by žalobcem předložené listiny splňovaly formální náležitosti (originál či úředně ověřená kopie potvrzení soudu o podání určovací žaloby konkrétního obsahu) z pohledu obsahových náležitostí by předmětné rozhodnutí o žalobě pro zmatečnost stejně neobstálo, protože nemůže být vkladovou listinou ve smyslu § 14 odst. 2 katastrálního zákona, neboť nesměřuje proti meritornímu rozhodnutí ve věci určení vlastnického práva k nemovité věci. V posuzovaném případě totiž bylo žalobou pro zmatečnost napadeno procesní usnesení soudu o odmítnutí žaloby. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k závěru, že listiny připojené k návrhu žalobce nebyly způsobilým podkladem pro zápis poznámky spornosti dle § 24 odst. 1 věty třetí katastrálního zákona, a proto žalovaný nemohl jeho návrhu na zápis poznámky spornosti vyhovět. Postupem žalovaného tedy nedošlo k nezákonnému zásahu do práv žalobce.

S ohledem na shora uvedené soud uzavírá, že nevyznačení poznámky spornosti žalovaným není nezákonným zásahem a není proto ani důvod, aby soud žalovanému zakázal zasahovat do práv žalobce, neboť zásah (úkon) žalovaného byl po právu. Protože žaloba byla shledána nedůvodnou, byla soudem dle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítnuta.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Advokát JUDr. Bc. Petr Mošna, který byl žalobci ustanoven usnesením zdejšího soudu ze dne 5. 10. 2015, č. j. 47 A 12/2015 – 33, má od státu nárok na náhradu hotových výdajů a odměny za zastupování žalobce (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Zdejší soud náhradu již částečně přiznal ve svém předchozím usnesení ze dne 30. 10. 2015, č. j. 47 A 12/2015 - 55, a advokátu již byla přiznaná náhrada ve výši 10.200,- Kč poukázána na účet. Toto usnesení však bylo posléze Nejvyšším správním soudem zrušeno, a to včetně výroku o odměně advokáta. Proto je třeba rozhodnout o tomto typu nákladů řízení znovu, tedy jak ve vztahu k řízení předcházejícímu vydání původního usnesení o odmítnutí žaloby, tak i ve vztahu k řízení následujícímu po vydání zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu. Soud proto určil, že ustanovenému zástupci žalobce se přiznává odměna za zastupování ve výši 20.400,- Kč, jež zahrnuje celkem šest úkonů právní služby po 3.100,- Kč [*převzetí a příprava zastoupení, dvě písemná podání soudu (odstranění vad žaloby a jeho doplnění), sepsání kasační stížnosti a dvě další písemná podání (replika a její doplnění)*] - § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů; dále výsledná částka sestává z šesti paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3

advokátního tarifu (částka není navyšována o hodnotu DPH, neboť advokát není zaregistrován jako její plátce). Z této částky však bude advokátu poukázána pouze dosud nevyplacená část ve výši 10.200,- Kč odpovídající úkonům právní služby, které advokát učinil až po vydání usnesení o odmítnutí žaloby ze dne 30. 10. 2015, č. j. 47 A 12/2015 - 55.

Jelikož žalobci bylo usnesením ze dne 3. 9. 2015, č. j. 47 A 12/2015 – 21, přiznáno osvobození od soudních poplatků v plném rozsahu, nemá stát - Krajský soud v Praze proti žalobci právo na náhradu nákladů řízení, které za něj platil (§ 60 odst. 4 s. ř. s.).

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 18. srpna 2016

**JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu**

Za správnost:
Božena Kouřimová